

**MODEL AND GUIDANCE FOR PROMOTING MONK'S
PHILANTHROPY**

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR THE DEGREE OF
DOCTOR OF PHILOSOPHY (POPULATION EDUCATION)
FACULTY OF GRADUATE STUDIES
MAHIDOL UNIVERSITY
2011**

COPYRIGHT OF MAHIDOL UNIVERSITY

Copyright by Mahidol University

MODEL AND GUIDANCE FOR PROMOTING MONKS' PHILANTHROPY.**PHRAMAHA SUTHEP SRITHONG 4837746 SHPE/D****Ph.D. (POPULATION EDUCATION)****THESIS ADVISORY COMMITTEE: UTHAITHIP JIAVIVATKUL, Ph.D.,
HIMAPAN RAKTAENGARM, Ph.D., PHRATHEPVISUTTHIKAWEE, Ph.D.****ABSTRACT**

This research aimed at: 1) studying the philanthropy models of monks; and 2) synthesizing the guidance on promoting the monks' philanthropy. The research relied on qualitative methodology, comprising documentary research and in-depth interviews. The data analysis was subject to the content analysis.

The results showed that there were 3 philanthropy models for monks: 1) general philanthropy model deriving from the traditional almsgiving in the manner of periodic social welfare due to any shortage or natural disasters; 2) patronage philanthropy model in the manner of remedying, nursing and promoting the potential development by accepting some persons to live under patronage, and establishing the foundations to be the operating mechanisms; and 3) community-based philanthropy model where the monks acted as mentors to encourage, provide advice, and arrange activities for communities in order to enhance the group formation, sharing and learning about problems, and community management. For example, the truth in saving money was used as an operating tool on which the community area was based, the community fund was set up, and the community welfare was provided to the participating members.

The guidance on promoting the philanthropy was as follows. 1) General welfare philanthropy model is suitable for any necessary circumstances or urgent shortages while the monks centralized the resource mobilization. The operation of this philanthropy model should be promoted to be a regular and sustainable project. 2) Patronage philanthropy model is suitable for a particular group, needy persons with specific needs, and disadvantaged persons. This philanthropy model should be carried out to fit the ages or specific needs. The communities or temples may be used as the operating bases. 3) The community-based philanthropy model is suitable for communities located in the same area that have similar problems. The guidance on promoting the philanthropy should rely on the contexts. In addition, Dhamma or other moralities should be applied to develop the projects appropriately and be relevant to the community needs.

KEY WORDS: PHILANTHROPY/ MONK/ BUDDHIST MONK

139 pages

รูปแบบและแนวทางในการส่งเสริมการให้เพื่อสังคมของพระสงฆ์

MODEL AND GUIDANCE FOR PROMOTING MONK'S PHILANTHROPY.

พระมหาสุเทพ ศรีทอง 4837746 SHPE/D

ปร.ด. (ประชากรศึกษา)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : อุทัยทิพย์ เจียวิวรรธน์กุล, ปร.ด., นิมพรรณ รักแตงาม, พธ.ด.,
พระเทพวิสุทธิกวี, Ph.D.

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษารูปแบบการดำเนินงานการให้เพื่อสังคมของพระสงฆ์ และ 2) สังเคราะห์แนวทางในการส่งเสริมการให้เพื่อสังคมของพระสงฆ์ ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการวิจัยเชิงเอกสาร และการสัมภาษณ์เชิงลึก วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการดำเนินงานการให้เพื่อสังคมของพระสงฆ์มี 3 รูปแบบ ได้แก่ 1) รูปแบบการให้เพื่อสังคมแบบสงเคราะห์ทั่วไป มีที่มาจากกรให้ทานแบบดั้งเดิมในลักษณะการสังคมสงเคราะห์เป็นครั้งคราว เมื่อเกิดความขาดแคลนจำเป็น หรือเกิดภัยธรรมชาติ 2) รูปแบบการให้เพื่อสังคมแบบอุปถัมภ์ มีลักษณะเป็นการให้การเยียวยา อบรมเลี้ยงดู และส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพด้วยการรับบุคคลเข้ามาอยู่ดูแลในความอุปถัมภ์ โดยมีมูลนิธิเป็นกลไกรองรับในการดำเนินงาน และ 3) รูปแบบการให้เพื่อสังคมแบบสถาบันชุมชน มีลักษณะการให้โดยที่พระสงฆ์เป็นเสมือนพี่เลี้ยงหรือผู้กระตุ้นคอยให้คำแนะนำ จัดกิจกรรมให้กับชุมชนเพื่อให้เกิดการรวมกลุ่มแลกเปลี่ยนเรียนรู้ปัญหาและการจัดการชุมชน ตัวอย่างเช่น ใช้กระบวนการถ้อยแถลงในการระดมทรัพยากรมาเป็นเครื่องมือในการดำเนินการ โดยมีลักษณะยึดเอาพื้นที่ชุมชนเป็นฐาน เกิดกองทุนชุมชน และมีการจัดสวัสดิการชุมชนให้แก่สมาชิกที่เข้าร่วมดำเนินงาน

แนวทางในการส่งเสริมการให้เพื่อสังคม มีรูปแบบ ดังนี้ 1) การให้เพื่อสังคมแบบสงเคราะห์ทั่วไป มีความเหมาะสมในการดำเนินงานกับเหตุการณ์ที่มีความจำเป็นหรือขาดแคลนแบบเร่งด่วน โดยพระสงฆ์ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการระดมทรัพยากร ควรส่งเสริมให้เกิดการดำเนินงานเป็นโครงการในลักษณะที่ต่อเนื่องจึงจะเกิดความยั่งยืนได้ 2) การให้เพื่อสังคมแบบอุปถัมภ์ มีความเหมาะสมกับกลุ่มจำเพาะผู้มีความจำเป็นเฉพาะด้าน และคนด้อยโอกาสทางสังคม จึงควรดำเนินการให้เหมาะสมกับช่วงวัย หรือประเภทความต้องการจำเพาะ โดยใช้ชุมชนหรือวัดมาเป็นฐานดำเนินงาน 3) การให้เพื่อสังคมแบบสถาบันชุมชน มีความเหมาะสมในการดำเนินงานกับชุมชนที่อยู่ในพื้นที่เดียวกัน ที่มีปัญหาาร่วมกัน แนวทางการส่งเสริมจึงควรอิงพื้นที่มาเป็นฐานดำเนินงาน และประยุกต์เอาธรรมะหรือคุณธรรมอื่น ๆ มาเป็นตัวเชื่อมเพื่อต่อยอดให้เกิดโครงการที่เหมาะสม และสอดคล้องกับความต้องการของชุมชน